

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Извештај комисије за избор др Иване Женарју Рајовић у научно звање *научни саветник*

На седници Наставно-научног већа Филозофског факултета одржаној 26. 6. 2025. године именовани смо у комисију за избор др Иване Женарју Рајовић у научно звање научни саветник.

Прегледом материјала који нам је достављен, као и на основу увида у њен научни рад и публикације, Наставно-научном већу Филозофског факултета подносимо овај извештај.

1. ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Име и презиме: Ивана Женарју Рајовић

Година рођења: 1985

Радни статус: **запослен/незапослен**

Назив институције у којој је запослен: Институт за српску културу Приштина - Лепосавић

Претходна запослења: /

Образовање

Основне академске студије: 2004–2009, Филозофски факултет, Универзитет у Београду

Одбрањен мастер рад: 2010, Филозофски факултет, Универзитет у Београду

Одбрањена докторска дисертација: 2014, Филозофски факултет, Универзитет у Београду

Постојеће научно звање: виши научни сарадник

Научно звање које се тражи: научни саветник

Датуми избора у стечена научна звања (укључујући и постојеће)

научни сарадник: 25. 2. 2015. год

виши научни сарадник: 26. 1. 2021. год

Област науке у којој се тражи звање: хуманистичке науке

Грана науке у којој се тражи звање: историја уметности

Научна дисциплина у којој се тражи звање: историја ликовних уметности и архитектуре

Назив матичног научног одбора којем се захтев упућује: МНО за историју, археологију и етнологију

Стручна биографија

Др Ивана Женарју Рајовић је рођена 1985. год. у Сарајеву, живи у Београду, а од 2011. год. ради у Институту за српску културу Приштина – Лепосавић. Основне, мастер и докторске студије историје уметности завршила је на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Докторирала је са темом Црквена уметност и верска обнова у Рашко-призренској епархији (1839–1912) 2014. године. Од 2011. год. учествовала је у реализацији пројекта „Материјална и духовна култура Косова и Метохије“ (ев. бр. 178028), који је финансирало Министарство просвете, науке и технолошког развоја. Била је сарадник на пројекту Музеја у Пријепољу „На светим водама Лима“ (2012–2016). Од 2019. год. сарадник је на међународном пројекту RICONTRANS: „Visual Culture, Piety and Propaganda: Transfer and Reception of Russian Religious Art in the Balkans and the Eastern Mediterranean (16th – early 20th century) који реализују Foundations for Research and Technology Hellas и Institute for Mediterranean Studies са Крита, а финансира European Research Consolidator Grant (H2020-ERC-COG-2018; <https://ricontrans-project.eu/>). Активни је сарадник у изради Српске енциклопедије од 2012. и Српског биографског речника од 2019. год. Члан је

Научног већа Института за српску културу, и у уређивачком одбору часописа Баштина и Светионик - Годишњак Музеја Крајине. Од 2019. је члан-сарадник Матице српске и члан Косовскометохијског одбора Матице српске, а од 2024. члан Одбора Одељења за ликовне уметности Матице српске. Била је члан комисије за одбрану више тема докторских дисертација на одељењу за историју уметности Филозофског факултета у Београду, и члан комисије за одбрану једне докторске дисертације. Интерни је ментор на изради две докторске дисертације. У досадашњој каријери објавила је четири монографије и преко 50 научних текстова.

2. ПРЕГЛЕД НАУЧНЕ АКТИВНОСТИ

У оквиру хуманистичких наука, односно историје уметности, др Ивана Женарју Рајовић проучава историју ликовних уметности и архитектуре. Истраживачки правци кандидаткиње односе се на проучавање црквене уметности 19. и почетком 20. века, а географски су одређени оновременим границама Рашко-призренске епархије које су обухватале просторе данашњег Косова и Метохије, Старе Рашке, Полимља, Старог Влаха, као и делове Црне Горе и Албаније. У овој области она је проучавала комплетну визуелну културу, која сходно времену и месту настанка припада османско-балканском културном моделу. Она је први истраживач који се на систематичан начин бави питањима црквене уметности 19. века на тлу Косова и Метохије, чиме је значајно унапредила знања српске историје уметности. Томе доприносе, осим савремене методологије, и систематична теренска истраживања као и коришћење доступних архивских извора. Осим тога, једнако је успешно излазила из задатих хронолошких и географских оквира, на шта указује монографија о манастиру Раковици у Београду.

Кандидаткиња је у оцењиваном периоду велику пажњу посветила иконопису, односно иконама и иконостасима у црквама на територији Рашко-призренске епархије. Рад је темељио превасходно на теренским истраживањима, а потом уз примену атрибуционог, иконографског, иконолошког и културолошког метода, једнако као и савремене методологије историје уметности која подразумева мултидисциплинарни приступ и студије визуелне културе, доносила научно утемељена сазнања и закључке. Проучавањем зографског сликарства 19. века, али и црквеног сликарства с почетка 20. века, дала је суштински истраживачки допринос публикујући углавном непознат материјал. Значајно је допунила сазнања о опусима сликара који су сликали иконе и осликавали цркве у овом подручју, а са друге стране указала на присуство руских икона у црквама у Рашко-призренској епархији (видети тачку 4.9 овог извештаја).

Други доминантни истраживачки правац је однос црквене уметности и референтних политичких, културних и друштвених оквира, односно проучавање уметности као специфичне форме продуковања и рецепције у контексту друштвених пракси, историјских околности и владајућих режима. Као и кроз читаву истраживачку каријеру, тако и у оцењиваном периоду, кандидаткиња је изучавала везу између развоја уметности и политике, односно утицаја реформи у Османском царству у 19. веку, пре свега у области црквене архитектуре уз неопходне типолошке класификације. Затим, утицај црквене јерархије у развоју уметности кроз креирање нових култова као и истицање старих, првенствено у манастирским срединама, али и утицај друштва, појединаца, Србије и Русије, на целокупан развој црквене уметности

односно визуелне културе. На овај начин је задати хронолошки оквир представљен као време великих подухвата и замаха црквене уметности.

Као још један истраживачки правац уочава се истраживање приватне побожности и визуелне културе. На темељима студија визуелне културе које омогућавају шире поље проучавања, свих облика материјалне односно визуелне културе, кандидаткиња је проучавала уметност кроз феномен приватне побожности. Овакво методолошко утемељење не базира се стриктно на анализама стила, иконографије и осталих класичних метода, колико на семиотичком приступу и контекстуалном тумачењу. Са једне стране, разнородни садржаји (иконе на дрвету, платну и седефу; крстови од дрвета и седефа, камење, шкољке ...) су истраживани у културолошким оквирима поклонићких путовања, али и балканско-османског културног модела. Са друге стране, приватна побожност била је контекст и за проучавање приложничке праксе и њен утицај на развој црквене уметности.

У свим аспектима научно-истраживачког рада др Иване Женарју Рајовић изражена је самосталност, од теренских истраживања, преко процеса истраживања архивске грађе и стручне литературе, и најзад до научне обраде података. У оцењиваном периоду објавила је две монографије (M42), једну монографску студију (M43) и деветнаест текстова других категорија, од чега пет коауторских где је у три рада била први аутор.

3. ПРИКАЗ НАЈЗНАЧАЈНИЈИХ РЕЗУЛТАТА

Сви научни радови др Иване Женарју Рајовић продукт су вишегодишњих систематичних истраживања, и карактерише их изузетан ниво ерудиције, језгровит стил писања и велики научни допринос. Међу њима истиче се пет најзначајнијих у којима је др Ивана Женарју Рајовић била једини аутор:

1) Монографија И. Женарју Рајовић *Манастир Раковица*, Београд: Манастир Раковица 2023, 351. стр.

У посебним поглављима разматрани су историја манастира, манастирски комплекс, ризница и манастир као место сећања, тако да су у оквиру бројних потпоглавља детаљно приказани историјат од најранијих времена до данашњих дана, све архитектонске и визуелне целине унутар манастирског комплекса, иконе, богослужбени предмети и књиге, као и места сећања на знамените личности- попут Васе Чарапића, чланова династије Обреновић и патријарха Павла. На овај начин откривени су и анализирани сви најважнији елементи из духовне и културне историје манастира Раковице. Композиција, односно уједначени обим поглавља, те хронолошко-тематски приступ представљају важну карактеристику и дају монографији велику вредност. Списак коришћене литературе и извора указују на обим истраживачког посла и изражену научну утемељеност ове монографије, а осим њега, на крају монографије налазе се и регистар и резимеи на енглеском и руском језику. Повезујући резултате различитих научних дисциплина, од археологије и археографије, преко историје и историје уметности, до савремених студија сећања, ауторка је те области обогатила новим сазнањима и резултатима. То је прва систематична историја манастира Раковице у Београду у којој су, не само критички оцењена и сабрана постојећа знања, већ су свеобухватним истраживачким радом та знања знатно проширена и издигнута на виши интерпретативни ниво. Посебна вредност монографије огледа се у чињеници да она садржи резултате и материјал који су сада публиковани по први пут. Монографија достојно и

свеобухватно представља манастир Раковицу у историјској перспективи, указује на место које овај манастир има у култури сећања српског народа, и представља поуздану основу за мапирање српског националног и духовног простора, и свако будуће истраживање пре свега нововековне црквене уметности. Истовремено, једнако је важна и корисна за историчаре различитих периода српске историје, колико и за историчаре уметности.

2) Монографија И. Женарју Рајовић *Саборни храм Светог Николе у Новом Пазару*, Лепосавић: Институт за српску културу 2024, 271 стр.

Монографија је подељена на тематска поглавља у којима је ауторка обрадила историјат, архитектуру и ентеријер Саборне цркве у Новом Пазару бавећи се феноменима који су утицали на коначно литургијско, симболичко и уметничко уобличавање храма, као и уметницима који су га спровели, њиховом поетиком и значајем у ширем уметничком контексту Балкана 19. века. Нарочиту вредност ове монографије представљају анализа иконостаса, једног од најмонументалнијих у српским православним храмовима, и поглавље Ризница, у којем је ауторка је посветила пажњу различитим богослужбеним предметима и иконама који су у храм доношени од времена његовог настанка до данашњих дана и који својом различитом провинијенцијом и уметничком вредношћу откривају веома сложен и динамичан парохијски, културни и уметнички живот Новог Пазара, а до сада нису били познати јавности нити публиковани. Истовремено, кроз сва поглавља ауторка потврђује на почетку постављену хипотезу о улози митрополита рашко-призренског Мелетија у изградњи у украшавању овог храма 1872. године. На крају се налазе списак коришћене литературе који показује дубоку изворну и научну утемељеност ове монографије, као и регистар и резиме на енглеском језику. Овако обликована монографија на традиционалним историјско-уметничким основама, на основу досадашњих научних сазнања, теренских истраживања и савремене методолошке интерпретације представља све најважније аспекте историјског и културног наслеђа Саборног храма Светог Николе у Новом Пазару. У свом истраживању овог храма, др Ивана Женарју Рајовић је дошла до материјала који је био непознат генерацијама историчара и историчара уметности, па чак и рестаураторима и конзерваторима, и први пут га публиковала. Због свега наведеног, ова монографија превазилази локалне потребе и представљаће неизоставну литературу за историчаре уметности новог века на Балкану.

3) Монографска студија И. Женарју Рајовић, *Црквена уметност Сиринићке и Средачке жупе у ери османске власти (XVI–XX век)*, у: Цркве Сиринићке и Средачке жупе, ур. Д. Станчић, З. Ракић, И. Женарју Рајовић, Нови Сад: Матица српска 2024, 175–255.

Монографска студија др Иване Женарју Рајовић за предмет има сакрално ликовно наслеђе Сиринићке и Средачке жупе у близини Призрена, у ширем хронолошком оквиру од 16. до 20. века. Како је уметност овог подручја у досадашњим истраживањима била делимично проучена, углавном са фокусом на једно столеће или једну врсту уметности, сада се по први пут доноси интегрални преглед целокупног развоја црквене уметности од обнове Пећке патријаршије до ослобођења Косова и Метохије након балканских ратова. Овај потпуни преглед написан је на основу постојеће литературе, архивских извора, и пре свега теренских истраживања што му даје нарочити значај. Студија је подељена у мање

целине посвећене историјским условима, зидном сликарству, иконостасима, иконама, богослужбеним предметима и књигама. Ауторка је први пут систематично научно обрадила и публиковала потпуни преглед црквене уметности у овој области. Овај комплексни увид у специфичности црквене уметности на тлу Сирињске и Средачке жупе доприноси бољем разумевању српске уметности и културе на подручју Косова и Метохије, а самим тим и у ширим оквирима Балкана чији је неодвојиви део.

4) I. Ženarju Rajović, *Church Architecture and Politics in the Last Century of Ottoman Rule: The Case of the Diocese of Raška and Prizren*, in: *The Relationship Between Art and Politics in the 19th Century Ottoman Empire: Institutionalization, Change and Continuity*, eds. A. Komsuoğlu Çitipitioğlu, H. Toker, F. Nardella, Istanbul: Istanbul University Press 2021, 179–211.

У књизи у којој су обједињена истраживања чија је примарна тема било истраживање односа између уметности и политике у Османском царству у 19. веку, др Ивана Женарју Рајовић је публиковала текст о црквеној архитектури и политици. Основни циљ њене студије је био разумевање односа црквене архитектуре, верског препорода који је проистекао из танзиматских реформи и политике Османског царства у 19. веку на територији Рашко-призренске епархије. Тако постављен, текст пружа важне увиде у карактеристичне токове и појаве и употпуњава знања о религиозној уметности 19. века на широј територији Балкана.

5) I. Ženarju Rajović, *Pilgrimage and visual culture in 19th-century Kosovo and Metohija*, *Journeys, Art readings*, ed. by E. Moutafov, M. Kuyumdzhieva, Sofia: Institute of Art Studies BAS, 2021, 239–257.

У овом тексту, др Ивана Женарју Рајовић је истраживала поклоничка путовања као вид активне побожности са ширим културолошким значајем, а у контексту ширег оквира односа визуелне културе и путовања у 19. веку. У раду је анализирала иконе и предмете, такозване јерусалимске меморабилије, које је мапирала приликом својим теренских истраживања у црквама Косова и Метохије. Обиље материјала сабраног на тај начин касније јој је послужило за даља истраживања и публиковање других једнако важних текстова који расветљавају приватну побожност, праксу поклониčkih путовања и постојање поклониčke уметности на тлу Рашко-призренске епархије.

4. ПОКАЗАТЕЉИ УСПЕХА У НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКОМ РАДУ

4.1. Утицајност

Тридесет и четири референце др Иване Женарју Рајовић цитиране су укупно 145 пута. Најцитиранија је монографија И. Женарју Рајовић, *Црквена уметност у Рашко-призренској епархији (1839–1912)*, Лепосавић 2016, цитирана у 43 различите референце.

Списак свих цитираних референци је приложен кроз информациони систем еНауке.

4.2. Међународна научна сарадња

Др Ивана Женарју Рајовић је у периоду 1. 5. 2019 – 31. 10. 2025. године сарадник на међународном пројекту под називом RICONTRANS “Visual Culture, Piety and Propaganda: Transfer and Reception of Russian Religious Art in the Balkans and the Eastern Mediterranean (16th – early 20th century)” који реализују

Foundations for Research and Technology Hellas и Institute for Mediterranean Studies са Крита, а финансира European Research Consolidator Grant (H2020-ERC-COG-2018) (<https://ricontrans-project.eu/>)).

Доказ је приложен кроз информациони систем еНауке.

4.3. Руковођење пројектима и потпројектима (радним пакетима)

Др Ивана Женају Рајовић у периоду 1. 5. 2019 – 31. 10. 2025. године у оквиру пројекта “Visual Culture, Piety and Propaganda: Transfer and Reception of Russian Religious Art in the Balkans and the Eastern Mediterranean (16th – early 20th century)” који реализују Foundations for Research and Technology Hellas и Institute for Mediterranean Studies са Крита, а финансира European Research Consolidator Grant (H2020-ERC-COG-2018) руководи потпројектом “Processing of Sources and Database Compilation – Work Package 3”.

Доказ је приложен кроз информациони систем еНауке.

4.4. Уређивање научних публикација

Др Ивана Женају је коуредник 2 тематска зборника:

- *Косово и Метохија кроз чињенице, тумачења и симболе*, књ. 2 Историја и етнологија, ур. И. Женају Рајовић, В. Зарковић, Лепосавић: Институт за српску културу Приштина, 2023. ISBN 978-86-89025-92-7; COBISS.SR-ID – 123538441

- *Убиство и самоубиство у научном и уметничком стваралаштву*, ур. И. Женају Рајовић и др., Лепосавић: Институт за српску културу 2024. ISBN 987-86-89025-53-8; COBISS.SR-ID – 147531273

Коуредник је монографије:

- *Цркве Сиринишке и Средачке жупе*, ур. Д. Станчић, З. Ракић, И. Женају Рајовић, Нови Сад: Матица српска 2024. ISBN - 978-86-7946-502-3 COBISS.SR-ID - 158746889

Докази су приложени кроз информациони систем еНауке (секундарна ауторства).

4.5. Предавања по позиву (осим на конференцијама)

- „Руске иконе на Косову и Метохији“, предавање одржано 25. 1. 2024. године у Збирци икона Секулић у Београду, по позиву Музеја града Београда.

- „Радови зографа Анастаса Константинова на Косову и Метохији“, 2. 9. 2024. године на Малорекапској летњој школи на позив Истраживачког центра за културно наследство „Цветан Грозданов“ при македонској Академији наука и уметности.

- „Српске цркве и манастири на Косову и Метохији – стварање и разарање“, предавање одржано 7. 4. 2025. године на Институту за књижевност бугарске Академије наука и уметности у Софији, на позив тог Института.

Докази су приложени кроз информациони систем еНауке.

4.6. Рецензирање пројеката и научних резултата

Др Ивана Женају Рајовић је била ангажована као рецензент у часописима: *Museikon* (2022), *Црквене студије* (2023), *Зборник радова Филозофског факултета Универзитета у Приштини* (2024, 2025);

зборнику радова *Art Readings 2023. Metamorphoses. Old Art Module*, Sofia: Institute of Art Studies BAS, 2024.

Рецензирала је монографије (M42):

- Н. Макуљевић, А. Костић, И. Ћириновић, *Храм Успења Пресвете Богородице у Собини*, Врање 2020, 309. стр. ISBN - 978-86-87029-26-2; COBISS.SR-ID - 27744521

- А. Костић, *Од руина до крунидбене цркве: манастир Жича у 19. веку*, Београд: Друштво историчара уметности и визуелне културе новог века 2021, 232. стр. ISBN - 978-86-82330-00-4; COBISS.SR-ID - 63334921

- А. Костић, *Црквена уметност у Кнежевини Србији (1830–1882)*, Београд: Филозофски факултет - Центар за визуелну културу Балкана 2022, 531. стр. ISBN - 978-86-6427-251-3; COBISS.SR-ID - 85356297
Докази су приложени кроз информациони систем еНауке

4.7. Образовање научних кадрова

Др Ивана Женају Рајовић је интерни ментор на изради две докторске дисертације:

- Мирослав Милошевић, „Организација и делатност српских дипломатских представништава у Османском царству (1878–1914)“, Филозофски факултет Универзитета у Приштини; тема одобрена 21. 9. 2022. године.

- Марија Лакић, „Зграфско сликарство Алексија Лазовића (1774–1837)“, Филозофски факултет Универзитета у Београду; тема одобрена 31. 10. 2024. године.

Докази су приложени кроз информациони систем еНауке.

Др Ивана Женају Рајовић је била члан комисије за одбрану докторске дисертације кандидаткиње Теодоре Брадић „Митрополит Михаило Јовановић и трансфер руске сакралне уметности у Кнежевину/Краљевину Србију (1859–1898)“, 27. јуна 2024. године на одељењу за историју уметности Филозофског факултета у Београду.

На истом одељењу била је члан комисије за одбрану теме докторске дисертације кандидата Вука Недељковића „Визуелна култура и идеологија: манастир Студеница и владарски програми Обреновића и Карађорђевића (1833–1914)“, у јуну 2019; кандидаткиње Светлане Пантић „Визуелна култура и уобличавање јавног идентитета на простору Јужне Србије од 1878. до 1912. године“, у јуну 2022; кандидаткиње Иване Арађан „Фотографија и визуелни идентитет српског грађанства у Банату у 19. веку (1853–1914)“ у јануару 2024. године.

4.8. Награде и признања

/

4.9. Допринос развоју одговарајућег научног правца

Као сарадник на европском пројекту “Visual Culture, Piety and Propaganda: Transfer and Reception of Russian Religious Art in the Balkans and the Eastern Mediterranean (16th – early 20th century)“, др Ивана Женају Рајовић је део тима који је у српској историји уметности отворио нову тему која се бави постојањем и проучавањем руских икона у српским црквама, при чему је њен несумњив допринос истраживање руских икона на територији Косова и Метохије, као и ширих граница Рашко-призренске

епархије. Одржала је једно јавно предавање, предавања на међународној радионици и међународном научном скупу и написала три научна рада, од којих су два још у штампи, који представљају пионирске подухвате у истраживању ове теме која до сада није била проучавана:

- јавно предавање: „Руске иконе на Косову и Метохији“ у Збирци икона Секулић у Музеју града Београда 2024. године;

- предавање: “Many Lives of an Icon in Motion: from Moscow Armory Chamber to Rakovica Monastery near Belgrade and Beyond”, на међународној радионици “Icons in Motion: Russian Religious Art, Visual Culture and Collective Identities in the Balkans and the East Mediterranean”, одржаној у Београду, 9–11. 9. 2021. године;

- предавање “Russian Icons and Cults in the Patriarchate of Peć Monastery During the Ottoman Rule” на међународној конференцији “Orthodox Hegemony and Art: Transfer of Russian religious art to the Balkans and the Eastern Mediterranean (late 16th – early 20th centuries)”, одржаној на Институту за медитеранске студије у Ретимну (Institute for Mediterranean Studies – FORTH, Rethymno), 23–25. 1. 2025. године;

- научни радови: I. Ženarju Rajović, *Products of Russian Visual Culture in the Treasury of Rakovica monastery in Belgrade (17th 20th Centuries)*, Museikon, A Journal of religious art and culture 6 (2022), 147–156; I. Ženarju Rajović, *19th century Russian Icons in the Diocese Raška-Prizren*, in: The Transfer of Icons and Religious Objects: From the Russian Empire to Serbian Communities, ed. N. Makuljević, Beograd: Centar za vizuelnu kulturu Balkana (у штампи); I. Ženarju Rajović, *Russian Icons and Cults in the Patriarchate of Peć Monastery During the Ottoman Rule*, in: Orthodox Hegemony and Art. Transfer of Russian religious art to the Balkans and the Eastern Mediterranean (late 16th - early 20th centuries), ed. Y. Boycheva, Rethymno: Institute for Mediterranean Studies Publications, 2025 (у штампи).

Докази су приложени кроз информациони систем еНауке.

5. БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

2011–2019 (са оновременом категоризацијом)

M14 (5), Ивана Женарју Рајовић, *Зидно сликарство у цркви Светог Георгија у Станишору код Гњилана*, ПАТРИМОНИУМ.МК, Списание за културното наследство – споменици, реставрација, музеи, год. 9, бр. 14, Скопје; Каламус 2016, 285–298. УДК 75.052.046.3(497.115 Станишор)“19“; ISSN 1857-5811

M14 (5) Ивана Женарју Рајовић, *St Sava in the religious art of the Raška and Prizren Diocese in the last century of the Ottoman rule*, Ниш и Византија 15, ур. М. Ракоција, Ниш: Град Ниш, Универзитет у Нишу, Православна епархија нишка, Нишки културни центар 2017, 361–376. УДК 930.85(497.11)(082) (0.034.2)930.85(495.02:4)(082) (0.034.2)75.052.046(497)(082)(0.034.2) 904"653"(497.11) (082)(0.034.2); ISBN 978-86-6101-136-8 (НКЦ)

M14 (5) Ivana Ženarju Rajović, *The Rise of Church Art in the Last Century of Ottoman Rule*, Artistic Heritage of the Serbian People in Kosovo and Metohija: History, Identity, Vulnerability, Protection, eds. D. Vojvodić, M. Marković, Belgrade: SASA 2017, 325–339. УДК 930.85(=163.41) (497.115)(082)323.1(=163.41) (497.115)(091)(082)726.5/.7(497.115)(082)72/75(=163.41)"12/18"(082); ISBN 978-86-7025-758-0

M14 (5) Ивана Женарју Рајовић, *Иконостас Хаџи Костадина Крстева у цркви Светог архангела Гаврила у Великом Ропотову код Гњилана*, ПАТРИМОНИУМ.МК, Списание за културното наследство – споменици, реставрација, музеи, год. 12, бр. 17, Скопје: Каламус 2019, 271–282. УДК: 75.052.046.3(497.11)“18“; 271.2-526.62(497.11)“18“; ISSN 1857-5811

M14 (5) I. Ženarju Rajović, *Economy and Cult of Relics: The Miracle-Working Icon of the Virgin and Financing the Patriarchate of Peć Monastery*, in: *Cultures of Economy in South-Eastern Europe. Spotlights and Perspectives*, in: J. Murašov, D. Beganović, A. Lešić (eds.), Bielefeld: Transcript Verlag 2020, 111–122. Doi: 10.14361/9783839450260-006

M16 (2) Ivana Ženarju Rajović, *The Rise of Church Art in the Last Century of Ottoman Rule*, *Artistic Heritage of the Serbian People in Kosovo and Metohija: History, Identity, Vulnerability Protection*, eds. D. Vojvodić, M. Marković, Belgrade: SASA 2017, 63–64. УДК 930.85(497.11)“18“ 726.5(497.115)“18“ 7.023.1-035.3(497.115)“18“ 7.021.333(497.115)“18“; ISBN 978-86-7025-740-5 (broš.)

M34 (0,5) Ivana Ženarju, *Visual culture of the 19th century in Kosovo and Metohija*, *Visual Culture of the Balkans: State of Research and Further Directions, Abstracts of papers*, Belgrade: Center for Visual Culture of the Balkans, Faculty of Philosophy University of Belgrade 2014, 40. УДК 208353548; ISBN - 978-86-88803-79-3; COBISS.SR-ID 208353548

M42 (5) Ивана Женарју, *Хероји, политика, свакодневица: илустровани свет српске зоре (1876–1881)*, Београд: Задужбина Андрејевић 2012, 102 стр. УДК 766.04:050СРПСКА ЗОРА(436.1)“1876/1881“; ISBN 978–86–525–0009–3; COBISS.SR-ID 189237516

M42 (7) Ивана Женарју Рајовић, *Црквена уметност у Рашко-призренској епархији (1839–1912)*, Лепосавић: Институт за српску културу Приштина/Лепосавић 2016, 302 стр. УДК 271.222(497.11)-774(497.115)“1839/1912“75.052(497.11)“1839/1912“726(497.11)“1839/1912“; ISBN 978-86-89025-30-9; COBISS.SR-ID 227972108

M44 (2) Ивана Женарју, *Црква Светих Козме и Дамјана у Врачеву: рад на очувању верског и националног идентитета у XIX веку*, Духовне и материјалне специфичности културе Косова и Метохије кроз историју, ур. С. Словић, Лепосавић: Институт за српску културу Приштина/Лепосавић 2012, 457–478. ISBN 978–86–89–025–03–3; COBISS.SR-ID 190063116

M44 (2) Ивана Женарју, *Патронажни механизам и градитељска пракса у XIX веку на територији Рашко-призренске епархије*, Културно наслеђе Косова и Метохије: историјске тековине Србије на Косову и Метохији и изазови будућности 2, ур. У. Шуваковић и др., Београд: Канцеларија за Косово и Метохију Владе Републике Србије – Косовска Митровица: Универзитет у Приштини 2013, 519–534. УДК 726.54(497.115)“18“; ISBN 978-86-6349-015-4 (ФФУП); COBISS.SR-ID 202173196

M44 (2) Ивана Женарју, *Улога Одбора госпођа Књагиња Љубица у одржавању живота цркве на Косову и Метохији*, Косовско-метохијски зборник 5 (2013), 169–195. УДК 93/94; ISSN 3054-284X; COBISS SR-ID 29041676

M44 (2) Ивана Женарју, *Развој црквене уметности у Рашко-призренској епархији од 1894. до 1912. године*, Традиција, промене, историјско наслеђе, питања државности и националног идентитета на

Косову и Метохији, ур. С. Словић, Лепосавић: Институт за српску културу Приштина/Лепосавић 2014, 201–217. УДК 94(497.115)(082) 930.85(497.115)(082) 323.1(=163.41)(497.115)(082) 821.163.41.09 (497.115)(082); ISBN 978-86-89025-13-2; COBISS.SR-ID 206697484

M44 (2) Ивана Женарју, *Слике и фотографије у Мокрањчевој кући*, Мокрањчева кућа у Неготину, прир. Н. Макуљевић, Музеј Крајине, Неготин 2015, 47–78. УДК 069.5:727.2(497.11)(082); ISBN 978–86–87691–07–0; COBISS.SR-ID 217308172

M44 (2) Ивана Женарју, *Зидно сликарство цркве Светог Прохора Пчињског у XIX и XX веку*, Манастир Свети Прохор Пчињски, прир. Н. Макуљевић, Врање: Епархија врањска Српске православне цркве, Српски православни манастир свети Прохор Пчињски – Београд: Центар за визуелну културу Балкана Филозофског факултета Универзитета у Београду 2015, 321–362. УДК 271.222(497.11)-523.6-9 75(497.11); ISBN 978-86-87029-10-1; COBISS.SR-ID 527027351

M44 (2) Ивана Женарју Рајовић, *Три иконе Теофана Исаиловића Буџарског у манастиру Грачаници*, Косовско-метохијски зборник 6 (2015), 185–190. УДК 93/94; ISSN 3054-284X; COBISS SR-ID 29041676

M44 (3) Ивана Женарју Рајовић, *Прилог познавању делатности великих зографа у Рашко-призренској епархији*, Косово и Метохија у контексту балканских народа и држава, књ. 2, Историја, ур. С. Словић, Лепосавић: Институт за српску културу Приштина/Лепосавић 2016, 95–106. УДК 75.052.046(497)"19"; ISBN 978-86-89025-26-2; COBISS SR-ID 522835349

M44 (3) Ивана Женарју Рајовић, *Иконостас Преображењске цркве у Будисавцима*, Студије визуелне културе Балкана књ. I, ур. Н. Макуљевић, Београд: Центар за визуелну културу Балкана, Филозофски факултет Београд; Друштво историчара уметности и визуелне културе новог века 2018, 27–43. ISBN 978-86-6427-113-4; COBISS.SR-ID 328764679

M44 (3) Ивана Женарју Рајовић, *Зидно сликарство у цркви Ваведења Богородице у Белом Пољу код Пећи*, у: Студије визуелне културе Балкана књ. II, ур. А. Костић, Н. Макуљевић, Београд: Центар за визуелну културу Балкана, Филозофски факултет Београд; Друштво историчара уметности и визуелне културе новог века, 2019, 9–29. ISBN 978-86-6427-145-5; COBISS.SR-ID 282208524

M51 (3) Ивана Женарју, *Представе и култ мученице Босиљке у Пасјану*, Зборник Матице српске за ликовне уметности 42 (2014), 187–202. УДК 271.222(497.11)-526.62(497.11 Pasjan) "18"; ISSN 0352-6844; COBISS SR-ID 292864519

M51 (3) Ивана Женарју, *Црква Свете Тројице у Банатском Новом Селу*, Саопштења XLVI (2014), 193–214. УДК 7(497.11) 271.222(497.11)-523.6-9; ISSN 0354-4346; COBISS.SR-ID 527355543

M51 (3) Ивана Женарју Рајовић, Урош Шешум, *Списак свију цркава и манастира Рашко-призренске епархије 1902. године*, Српске студије 9 (2018), 346–374. УДК: 271.222(497.11)"1902"(093.2); ISSN - 2217-5687; COBISS.SR-ID 183613964

M51 (3) Ивана Женарју Рајовић, *Зидно сликарство у цркви Светог Николе у Косовској Каменици*, Саопштења L (2018), 317–336. УДК 7 + 902 / 904; ISSN - 0354-4346; COBISS.SR-ID - 28630540

M51 (3) Ивана Женарју Рајовић, *Прилог проучавању делатности сликара Дичића – Иконопис у цркви Светог Николе у манастиру Кончулу код Раишке*, Баштина 46 (2018), 393–413. УДК 75.052.046.3(497.11) 726.71(497.11) 271.222(497.11)-523.4; ISSN 0353-9008

M52 (2) Ивана Женарју, *Сакрална топографија манастира Сочанице*, Баштина 30 (2011), 313–330. УДК 726.71 (497.115) 7.033.046.3 (497.115) 271.222 (497.115)-523.6; ISSN 0353-9008; COBISS.SR-ID 186404620

M52 (2) Ивана Женарју, *Слике рата у илустрованом часопису Српска зора (1876–1881)*, Баштина 31 (2011), 381–404. УДК 75: 050 СРПСКА ЗОРА (436.1) "1876/1881"; ISSN 0353-9008; COBISS.SR-ID 188553228

M52 (2) Ивана Женарју, *Балкански рат у слици и речи: Косовски осветници*, Баштина 32 (2012), 339–357. УДК 77: 050 БАЛКАНСКИ РАТ У СЛИЦИ И РЕЧИ (497.11) "1913"; ISSN 0353-9008; COBISS.SR-ID 193018636

M52 (2) Ивана Женарју, *Црква Светог Илије у Вучитрну*, Баштина 33 (2012), 383–411. УДК 726.54 (497.115); ISSN 0353-9008; COBISS.SR-ID 195556364

M52 (2) Ивана Женарју, *Дебарски зографи на Косову и Метохији*, Саопштења XLIV (2012), 207–227. УДК 7 + 902 / 904; ISSN 0354-4346; COBISS.SR-ID 28630540

M52 (2) Ивана Женарју, *Изградња и опремање цркве Светог Саве у Косовској Митровици (1896–1913)*, Баштина 34 (2013), 393–417. УДК 726.54(497.115); ISSN 0353-9008; COBISS.SR-ID 200183820

M52 (2) Ивана Женарју, *Зидно сликарство у цркви Свете Петке у селу Стража код Гњилана*, Баштина 35 (2013), 315–343. УДК 75.052.046.3(497.115); ISSN 0353-9008; COBISS.SR-ID 203734540

M52 (2) Ивана Женарју, *Зидно сликарство цркве Успења Богородице у Доњем Кормићану*, Баштина 37 (2014), 281–306. УДК 75.052.046.3(497.115)"1870"; ISSN 0353-9008; COBISS.SR-ID 211804684

M52 (2) Ивана Женарју, *Ходочасничка икона Јерусалим из манастира Врачева*, Баштина 38 (2015), 199–227. УДК 75.046.3(497.115); ISSN 0353-9008; COBISS.SR-ID 215718156

M52 (2) Ивана Женарју, *Црква Светог Димитрија у Митровој Реци*, Баштина 39 (2015), 265–278. УДК 271.222 (497.11 Нови Пазар) – 523.4 – 526.62 726.54 (497.11 Нови Пазар); ISSN 0353-9008; COBISS.SR-ID 522861461

M53 (1) Ивана Женарју, *Црква Свете Параскеве на Шапраначком гробљу у Врању*, Лесковачки зборник 52 (2012), 167–186. УДК 726.54(497.11)"1925/1929" 271.222(497.11)-523.6)"1925/1929"; ISSN 0459-1070; COBISS.SR-ID 190215948

M53 (1) Ивана Женарју, *Спомен-храм Светог архангела Михаила у Штимљу*, Лесковачки зборник, 53 (2013), 277–292. УДК 726.54(497.11) 271.222(497.11)-523.4; ISSN 0459-1070; COBISS.SR-ID 197968396

M53 (1) Ивана Женарју, *Благовештењска црква у Штиткову*, Милешевски записи 10 (2014), 99–116. УДК 726.54:75.052(497.11); ISSN 0354-6926; COBISS.SR-ID 214365452

M53 (1) Ивана Женарју, „Донка Станчић, Уметничка топографија Новог Сада,“ (приказ књиге), *Гласник Друштва конзерватора Србије* 39 (2015), 245–246. ISSN 0350-9656

M53 (1) Ивана Женарју Рајовић, *Иконопис у цркви Светог Николе у Штитарима код Новог Пазара*, Милешевски записи 11 (2016), 109–115. УДК 75.052.046(497.11); COBISS SR-ID 227388684

M71 (7) дисертација *Црквена уметност и верска обнова у Рашко-призренској епархији (1839–1912)*, Филозофски факултет Универзитета у Београду, 2014. COBISS.SR-ID 46619919

За оцењивани период 2020–2025

M14 (5) Ivana Ženarju Rajović, *Pilgrimage and visual culture in 19th-century Kosovo and Metohija*, in: *Journeys, Art readings*, eds. E. Moutafov, M. Kuyumdzhieva, Sofia: Institute of Art Studies BAS 2021, 239–257. ISBN 978-954-8594-98-1; ISSN 1313-2342

M14 (5) Ivana Ženarju Rajović, *Church Architecture and Politics in the Last Century of Ottoman Rule: The Case of the Diocese of Raška and Prizren*, in: *The Relationship Between Art and Politics in the 19th Century Ottoman Empire: Institutionalization, Change and Continuity*, eds. A. Komsuoğlu Çıtırınoğlu, H. Toker, F. Nardella, Istanbul: Istanbul University Press 2021, 179–211.

E-ISBN: 978-605-07-0785-4; doi: 10.26650/B/AA09.2021.007.07

M14 (5) Ивана Женарју Рајовић, *Делатност зографа из Галичника на Косову и Метохији*, *Monumenta* 6 (2021), ур. Ѓ. Поп-Атанасов, Скопје: Истражувачки центар за културно наследство, Македонска академија на науките и уметностите, 195–214. ISSN 1857-999X

M14 (5) Ivana Ženarju Rajović, *Inventing History in the Late Ottoman Period: the Cult of the Holy Empress Helen (Ana Neda of Bulgaria), Sister of the Holy King Stefan of Dečani*, *Art and History. Art readings*, ed. by I. Gergova, M. Koleva, R. Stoychev, Sofia: Institute of Art Studies BAS, 2025, 231–250. ISBN 978-619-7619-45-4; ISSN 1313-2342

M23 (4) Ivana Ženarju Rajović, *Products of Russian Visual Culture in the Treasury of Rakovica monastery in Belgrade (17th–20th Centuries)*, *Museikon, A Journal of religious art and culture*, 6 (2022), 147–156. ISSN 2601-2200

M23 (4) Ивана Женарју Рајовић, Игњатије У. Ђорђевић, *Иконопис прве половине XX века у манастиру Ајдановац. Прилог познавању дела Евстатија Поп Димитрова, Андреја Биценка и Русе Крстића*, *Црквене студије* 21 (2024), 559–573. УДК 271.222(497.11)-523.6-9 726.71(497.11)(091); doi: 10.18485/ccs_cs.2024.21.21.36

M23 (4) Ивана Женарју Рајовић, *Иконе зографа Хаџи Костадина Крстева у Добротину и Косовској Каменици*, *Зборник радова филозофског факултета у Приштини LIV (2) (2024)*, 263–284. УДК 75.052.046.3(497.115)"18"; doi: 10.5937/zrffp54-47747

M23 (4) Ивана Женарју Рајовић, *Иконостас Димитра Андонова Папрадишког у Цркви Светог Николе у Ђуилану*, *Црквене студије* 22 (2025), 727–741. УДК 75.052.046.3(497.11)726.54(497.11) 75.071.1 Димитар Андонов Попрадишки; doi: 10.18485/ccs_cs.2025.22.22.43

M24 (4) Ivana Ženarju Rajović, *Monument to the liberators of Vranje and it's many lives*, Зборник Матице српске за ликовне уметности 48 (2020), 163–178. УДК 725.945(497.11 Vranje; ISSN 0352-6844; COBISS.SR-ID 16491778

M24 (4) Ивана Жена̀рју Рајовић, *Сликани медаљони на нововековном кивоту Светог краља Стефана Дечанског*, Баштина 57 (2022), 491–506. УДК 737.2.041.5(497.115) 726.7(497.115) 27-526.6(497.115); doi: 10.5937/bastina32-38093

M24 (4) Ивана Жена̀рју Рајовић, *Зидно сликарство у цркви Светог Димитрија у Добротину*, Баштина 62 (2024), 397–411. УДК 75.052.046.3(497.115); doi: 10.5937/bastina34-49231

M24 (4) Ивана Жена̀рју Рајовић, *О иконостасу Цркве Светог Николе у Великој Хочи*, Баштина 65 (2025), 257–273. УДК 75.052.046.3(497.115); doi: 10.5937/bastina35-57237

M42 (7) Ивана Жена̀рју Рајовић, *Манастир Раковица*, Београд: Манастир Раковица, 2023, 351 стр. УДК 271.222(497.11)-523.6 726.71(497.11); ISBN 978-86-905594-0-4; COBISS.SR-ID 121330953

M42 (7) Ивана Жена̀рју Рајовић, *Саборни храм Светог Николе у Новом Пазару*, Лепосавић: Институт за српску културу Приштина / Лепосавић 2024, 271 стр. УДК 271.222(497.11)-523.41 726:27-523.41; ISBN 978-86-82736-12-7; COBISS.SR-ID 156615177

M43 (5) Ивана Жена̀рју Рајовић, *Црквена уметност Сиринићке и Средачке жупе у ери османске власти (XVI–XX век)*, у: Цркве Сиринићке и Средачке жупе, ур. Д. Станчић, З. Ракић, И. Жена̀рју Рајовић, Нови Сад: Матица српска 2024, 175–255. ISBN 978-86-7946-502-3; COBISS.SR-ID 158746889

M44 (3) Ивана Жена̀рју Рајовић, *Значај Симе Андрејевића Игуманова у верској обнови Рашко-призренске епархије*, у: Призренска Богословија: Живот, мисија, допринос (150 година од оснивања 1871–2021 и 10 година од обнове рада у Призрену 2011–2021), ур. А. Новаков, В. Питулић, Д. Ристић, Призрен: Епархија рашко-призренска, Српска богословија „Св. Кирила и Методија“ – Нови Сад: Матица српска, 2021, 118–132. ISBN 78-86-7946-368-5; COBISS.SR-ID – 53923593

M44 (3) Ивана Жена̀рју Рајовић, Петар Ристановић, *Манастир Раковица у Другом светском рату*, у: Stradanje Srba, Jevreja, Roma i ostalih na teritoriji bivše Jugoslavije, Knj. 2, Beograd: Fakultet za poslovne studije i pravo, Fakultet za informacione tehnologije i inženjerstvo, Univerzitet “Union - Nikola Tesla”; ур. Ž. Radosavljević, D. Tančić, V. Rjapuhina, Leposavić: Institut za srpsku kulturu Priština, 2023, 325–335. ISBN 978-86-6102-118-3; COBISS.SR-ID 111142153

M 44 (3) Ивана Жена̀рју Рајовић, *Јерусалимска соба у Великој Хочи*, у: Косово и Метохија кроз чињенице, тумачења и симболе, књ. 2 Историја и етнологија, ур. И. Жена̀рју Рајовић, В. Зарковић, Лепосавић: Институт за српску културу Приштина, 2023, 87–104. УДК 271.2-523.43(497.115) 271.2-57(=163.41)(33)"1865" 271.2-57:929 Недељковић С.; ISBN 978-86-89025-92-7; COBISS.SR-ID 123538441

M44 (3) Драган Војводић, Ивана Жена̀рју Рајовић, *Живонис Пећке патријаришије из 1875. године*, Косовско-метохијски зборник 9 (2022), 137–165. УДК 271.222(497.115)-526.62:75.052"18"; 75.071.1:929 Dičov A.; ISSN 0354-284X

M44 (3) Милутин Живковић, Ивана Женајру Рајовић, *Облици тортуре као пратеће појаве етничког и верског насиља на Косову и Метохији и Старој Раики (1878–1945)*, у: Убиство и самоубиство у научном и уметничком стваралаштву, ур. Ивана Женајру Рајовић и др., Лепосавић: Институт за српску културу 2024, 303–316. УДК 316.485.26:323.1(497.115)"1878–1945" 316.728(=163.41)(497.115)"1878–1945"; ISBN 987-86-89025-53-8; COBISS.SR-ID 147531273

M44 (3) Ивана Женајру Рајовић, Јелена Павличић Шарић, *Баштина, пепео: уништавање црквеног сликарства током мартовског погрома на Косову и Метохији*, у: Мартовски погром: узроци, разарања, последице, ур. В. Виријевић, Грачаница: Дом културе Грачаница, Приштина – Чаглавица: Архив Косова и Метохије, 2025, 215–243. ISBN 978-86-82753-11-7 COBISS.SR-ID 220572172

M45 (2) Ивана Женајру Рајовић, *Четнички покрет и визуелна култура манастира Свети Прохор Пчињски у првој половини XX века*, у: Преподобни Прохор Пчињски – 950 година у српском народу, ур. Д. Марјановић, Врање: Свеправославно друштво „Преподобни Јустин Ћелијски и Врањски“ – Епархија врањска, 2021, 153–172. ISBN 978-86-87029-33-0; COBISS.SR-ID 49186313

6. КВАНТИФИКАЦИЈА НАУЧНИХ РЕЗУЛТАТА КАНДИДАТА

Врста резултата	Вредност резултата (Прилог 2)	Укупан број резултата (укупан број резултата који подлежу нормирању)	Укупан број бодова (укупан број бодова након нормирања)
M14	5	4	20
M23	4	4	16
M24	4	4	16
M42	7	2	14
M43	5	1	5
M44	3	6	18
M45	2	1	2
УКУПНО			91

Поређење са минималним квантитативним условима за избор у тражено научно звање

Хуманистичке науке

Диференцијални услов за оцењивани период за избор у научно звање: научни саветник	Неопходно	Остварени нормирани број бодова
Укупно	70	91
Обавезни (1): M11+M12+M13+M14+M21+M22+M23+M24+M31+M41+M42+M43+M44+M51	40	89
Обавезни (2): M11+M12+M41+M42	7	14

7. ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Имајући у виду постигнуте резултате у досадашњем научном раду кандидаткиње, комисија је закључила да др Ивана Женарју Рајовић испуњава све услове предвиђене Законом о науци и истраживањима Републике Србије и Правилником о стицању истраживачких и научних звања за избор у звање НАУЧНИ САВЕТНИК. Комисија има част и задовољство да предложи Наставно-научном већу Филозофског факултета у Београду да да др Ивану Женарју Рајовић изабере у звање НАУЧНИ САВЕТНИК, за научну грану историја уметности у области хуманистичких наука.

У Београду,

14. 7. 2025. године

Чланови комисије:

проф. др Ненад Макуљевић
редовни професор

Филозофски факултет, Универзитет у Београду

Н. Макуљевић

проф. др Драган Војводић
редовни професор

Филозофски факултет, Универзитет у Београду

Драган Војводић

др Радомир Ј. Поповић
научни саветник

Историјски институт Београд

Р. Поповић